

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 14CoE/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7209222487
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Hlaváčová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7209222487.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte predsedníčky senátu Mgr. Márie Hlaváčovej a sudcov JUDr. Vladimíra Hriba, PhD. a JUDr. Igora Ragana v exekučnej veci oprávneného: BL Finance s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO 44 307 683 zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO 36 862 711 proti povinnému: K. P., V.. XX.XX.XXXX, Y. XX, XXX XX Q. o vymoženie 762,64 eura s prísl. vedenej súdnou exekútorou JUDr. Dagmar Kováčovou, Exekútorský úrad Bratislava, Šoltésovej 14, Bratislava pod EX 14216/2009, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 30.11.2018 č. k. 49Er/2980/2009-86 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v II. výroku.
Odmieťa odvolanie povinného proti I. výroku.

Účastníkom n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením výrokom I. návrh povinného na odklad exekúcie zamietol a výrokom II. návrh na zastavenie exekúcie povinného zamietol.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že oprávnený sa podaným návrhom zo dňa 25.8.2009 domáhal u súdneho exekútora vykonania exekúcie na uspokojenie svojej pohľadávky proti povinnému zaplatiť oprávnenému 762,64 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Košice II č. k. 38 Rob/273/2006 - 20 zo dňa 18.12.2006. Dňa 11.2.2016 doručil povinný návrh na zastavenie exekúcie a odklad exekúcie, v ktorom uviedol, že žiada exekúciu zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku, pretože v čase doručovania platobného rozkazu - december 2006 sa nezdržoval doma na adrese trvalého pobytu C.. Y. Č.. XXX/XX, Q. a žiadnu osobu nesplnomocnil na preberanie jeho zásielok. Platobný rozkaz nikdy neprevzal a podpis na doručenke nie je jeho. Z toho dôvodu žiadal o zastavenie exekúcie a jej odklad do právoplatného rozhodnutia o zastavení exekúcie. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie nahliadnutím do pripojeného spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 38Rob/273/2006-20.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 243h ods. 1, § 9a ods. 1, § 57 ods. 1, § 58 ods. 2, § 56 ods. 2, § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 111 ods. 1, § 470 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (C.s.p.) a zistil, že platobný rozkaz č. k. 38Rob/273/2006-20 zo dňa 18.12.2006 bol odporcovi (povinnému) doručovaný na adresu Y. XX, Q., na ktorej dňa 28.12.2006 vyššie uvedený platobný rozkaz prevzal. V predmetnom exekučnom titule bol povinný riadne poučený o možnosti podať odpor proti platobnému rozkazu v zákonom ustanovenej 15-dňovej lehote odo dňa jeho doručenia. Odpor proti platobnému rozkazu podaný nebol, platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a teda sa stal spôsobilým a riadnym exekučným titulom, na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia. Platobný rozkaz je opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, podľa ktorej nadobudol právoplatnosť dňa

13.1.2007 a stal sa vykonateľným. Exekučný súd nemal dôvod bez preukázania relevantných dôkazov spochybňovať vyznačenie tejto doložky. V exekučnom konaní spadá dôkazné bremeno výlučne na ťarchu povinného, čo znamená, že je na povinnom, aby preukázal všetky dôkazy na preukázanie napadnutých skutočností. Súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom k vyššie uvedenému mali byť všetky skutočnosti, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie, uvedené v mimoriadnom opravnom prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému platobnému rozkazu, ktorým bol povinný zaviazaný k úhrade predmetnej pohľadávky, pretože až právoplatné rozhodnutie o mimoriadnom opravnom prostriedku by mohlo spôsobiť zastavenie exekúcie z dôvodu, že by sa preukázali zákonné dôvody vyplývajúce z ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku a teda, že sa exekúcia začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným. Povinný exekučnému súdu nepreukázal takýto dôkaz. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v rozsahu určenom exekučným titulom. Na základe uvedeného mal exekučný súd za preukázané, že predmetná exekúcia je vedená opodstatnene a výška pohľadávky uplatnená v exekučnom konaní je v súlade s predmetným exekučným titul, čiže nárok oprávneného je dôvodný v celom svojom rozsahu. Pre povolenie odkladu exekúcie v tejto veci neboli splnené zákonné podmienky. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na zastavenie exekúcie nebol povinným podaný dôvodne, a svoje tvrdenie, že v čase doručovania v decembri 2006 sa nezdržiaval na adrese trvalého pobytu, povinný nepreukázal, preto súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Keďže nemožno očakávať, že exekúcia bude zastavená, zamietol aj návrh povinného na odklad exekúcie.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote v celom rozsahu odvolanie povinný a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť. Odvolanie odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. g/ a písm. h/ C. s. p. Povinný zotrval na dôvodoch uvádzaných vo svojom návrhu na odklad a zastavenie exekúcie. Uviedol s odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 211/2012 a III. ÚS 90/2015, že exekučný súd nezisťoval jeho prechodné bydlisko, resp. nedotazoval Sociálnu poisťovňu a zdravotné poisťovne na adresu, na ktorej sa mal v decembri 2006 nachádzať. Tento rozsah dokazovania podľa povinného je daný § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku, podľa ktorého je nutné skúmať nielen formálnu vykonateľnosť, ale aj to, či sa povinný v inkriminovanej dobe skutočne reálne zdržiaval v mieste, kde sa mu exekučný titul doručoval. Podľa povinného mal súd prvej inštancie vykonať všetky dôkazy pre ozrejmienie faktickej nesprávnosti predčasne vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti.

5. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinného uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Zdôraznil, že platobný rozkaz prevzal a jeho prevzatie deklaruje doručenka podpísaná povinným. Navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. K povinným predloženej kópii pracovnej zmluvy zo dňa 17.2.2005, ktorý bol vyhotovený v anglickom jazyku uviedol, že tento dôkaz je nie je relevantný, pretože povinný nepredložil súčasne overený preklad tejto listiny.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie podal povinný v zákonnej lehote, prejednal odvolanie podľa § 379 a § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože nejde o také odvolanie, na prejednanie ktorého je podľa § 385 C.s.p. potrebné nariadiť pojednávanie a dospel k záveru, že odvolaniu povinného nemožno vyhovieť.

7. S účinnosťou od 1.7.2016 bol prijatý zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (C.s.p.) ako nový procesnoprávny predpis upravujúci postup súdu v sporovom konaní.

8. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákona aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku (účinného od 1.7.2016) ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. V prejednávanej veci sa exekučné konanie začalo dňa 25.8.2009, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Od 1.4.2017 je účinná novela Exekučného poriadku, ktorá v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 vete prvej zakotvila, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Keďže ustanovenia § 243i až 243k na toto konanie nedopadajú, je potrebné na túto exekúciu aplikovať ustanovenia Exekučného poriadku účinné do 31.3.2017.

11. K odvolaniu povinného proti výroku II., ktorým súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, odvolací súd udáva:

12. Povinný doručil súdu podnet na zastavenie exekúcie a odklad exekúcie dňa 11.2.2016 z dôvodu, že v čase doručovania platobného rozkazu v decembri 2006 sa nezdržiaval doma na adrese trvalého pobytu ul. Y. Č.. XXX/XX, Q. a žiadnu osobu nesplnomocnil na preberanie jeho zásielok. Tvrdil, že platobný rozkaz nikdy neprevzal a podpis na doručenke nie je jeho. Na preukázanie svojich tvrdení predložil pracovnú zmluvu s tým, že v období od 8.1.2005 do 23.2.2007 pracoval v Birminghame vo Veľkej Británii. Súd prvej inštancie návrhu povinného na zastavenie exekúcie a odklad exekúcie nevyhovetl.

13. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo neprípúšťajúce exekúciu (§ 55), f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom. k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh, l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom, m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

14. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

15. Povinný svojimi tvrdeniami a dôkazmi predloženými súdu nepreukázal, že v prejednávacom exekučnom konaní boli dané dôvody na jeho zastavenie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 57 Exekučného poriadku, preto je jeho odvolanie nedôvodné.

16. Súd prvej inštancie sa zaoberal možnosťou nedoručenia platobného rozkazu č. k. 38Rob/273/2006 - 20 zo dňa 18.12.2006 povinnému. V rozhodnom čase (t. j. v roku 2006) bolo potrebné platobný rozkaz doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie bolo vylúčené (§ 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Adresát - odporca prevzatie písomnosti potvrdil na doručenke svojim podpisom. Údaje na doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak, keďže doručenka je verejnou listinou (§ 111 ods. 1 C. s. p., § 45 ods. 2 OSP a § 205 C. s. p.). Uvedené znamená, že súd vychádza z údajov na doručenke, ktoré zachytávajú postup pri doručení, a kým nie je preukázaný opak súd považuje údaje na doručenke za pravdivé. Ustanovenie upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručenky. Ak účastník konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručenke (namieta, že zásielku neprevzala oprávnená osoba), je povinný o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. októbra 2010 sp. zn. 4 Cdo 240/2010). Z uvedeného je zrejmé, že ak povinný namieta správnosť údajov na doručenke, mal toto svoje tvrdenie aj hodnoverne preukázať.

Povinný síce predložil listiny vyhotovené v anglickom jazyku, o ktorých tvrdil, že ide o pracovnú zmluvu, ktorá by mala preukázať, že v období od 8.1.2005 do 23.2.2007 bol pracovne vo Veľkej Británii, teda že sa v mesiaci december 2006 na území Slovenskej republiky nezdržiaval, táto skutočnosť však z uvedených listín jednoznačne nevyplýva. V listine zo dňa 17.2.2005 je uvedené iba to, že dátum začiatku pracovnej zmluvy s povinným bol stanovený na 04/03/2005. Doba trvania pracovného vzťahu povinného v zahraničí (jeho dĺžka), tak ako to uviedol v podanom odvolaní (do 23.2.2007) však nie je uvedená a z predloženej listiny nevyplýva ani to, že skutočne do práce nastúpil. Napokon ani samotná existencia pracovného vzťahu povinného v zahraničí sama o sebe nie je spôsobilá preukázať, že sa povinný v čase doručovania exekučného titulu (december 2006) na území Slovenska nezdržiaval a nemohol ho prevziať a to z dôvodu, že nemožno vylúčiť, že povinný počas ním tvrdeného pracovného vzťahu v

zahraničí sa mohol zdržiavať v mieste bydliska aj krátkodobo, napríklad počas čerpania dovolenky, dní pracovného voľna a pod.. Napriek tomu, že zo strany povinného bolo spochybnené doručenie zásielky, tento nepredložil jednoznačné dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení, že sa v čase doručenia (v decembri 2006) na adrese bydliska nemohol zdržiavať. Vzhľadom na to, že dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje povinného, ktorý dôkazné bremeno neunesol, údaje uvedené na súdnej doručke sa považujú za správne. Taktiež je potrebné zdôrazniť aj skutočnosť, že vo vykonávacom štádiu konania súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku, príp. Civilného sporového poriadku) - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín.

17. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, je vecne správne, odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v II. výroku napadnutého uznesenia podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil..

18. K odvolaniu povinného proti výroku, ktorým súd prvej inštancie návrh povinného na odklad exekúcie zamietol, odvolací súd udáva:

19. Povinný nesúhlasil ani s výrokom súdu prvej inštancie, ktorým návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie zamietol (I.).

20. Odvolací súd skôr ako prejednal odvolanie povinného proti I. výroku zisťoval, či je odvolanie proti tomuto výroku prípustné a dospel k záveru, že odvolanie povinného je potrebné odmietnuť.

21. Podľa § 56 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 proti rozhodnutiu, ktorým bol povolený odklad exekúcie, je prípustné odvolanie.

22. Analogicky z toho vyplýva, že proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým súd odklad exekúcie zamietol, nie je prípustný opravný prostriedok. Zákonná úprava vychádza z toho, že povinný má iné prostriedky, ktorými sa môže brániť proti exekúcii, napríklad môže podať návrh na zastavenie exekúcie.

23. Odvolací súd preto odmietol odvolanie povinného proti I. výroku, ktorým súd prvej inštancie návrh povinného na odklad exekúcie zamietol, podľa § 386 ods. 1 písm. c/ C. s. p., pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože povinný nebol v odvolacom konaní úspešný a ostatným účastníkom preukázateľné trovy tohto konania nevznikli.

25. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Podľa § 424 C.s.p. dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa podľa § 428 C. s. p. popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).